

se bort fra, men de politiske argumenter er også meget vigtige, og vi fører ikke nogen ensidig økonomisk kampagne for et ja. Vi synes, at de politiske argumenter er meget, meget afgørende.

Desuden har vi heller aldrig lagt skjul på, at der kan være ulemper ved at være medlem af den fælles europæiske valuta. Og i den forbindelse vil jeg gerne sige tak til økonomiministeren, fordi hun simpelt hen opremsede et katalog af påståede ulemper, som der kan være ved at deltage i den fælles valuta, f.eks. suverænitetsspørgsmålet, f.eks. devalueringsspørgsmålet, f.eks. sanktionsspørgsmålet, f.eks. umuligheden af at kombinere prisstabilitet og beskæftigelse og f.eks. umuligheden af at føre sin egen finans- og strukturpolitik.

Man kan diskutere, om det er reelle problemer eller det er nogle, vi kan overvinde. Jeg mener, at det er noget, vi i høj grad kan håndtere, men der er andre, der mener, at det er afgørende for, at vi kan fungere som selvstændigt land, og derfor bør man sige nej. Men jeg synes ikke, der er lagt skjul på, at der kan være kritik at rejse mod denne konstruktion. Jeg mener, at det er reelt at sige: Den kritik kan vi tage ganske roligt, for vi har ikke i sinde at bruge de instrumenter, som vi bliver frataget i forbindelse med den fælles europæiske valuta.

De argumenter imod deltagelse i euroen, som bygger på nationale argumenter, giver vi overhovedet ikke noget for. At man kan bruge udtryk som landsforræderi, landsskadelig virksomhed og udanskhed i forbindelse med at deltage i den fælles europæiske valuta, er, synes jeg, fuldstændig under lavmålet. Man får somme tider fornemmelsen af, at nejsigerne beskylder os jaser for at dyppe dannebrog i gylle, hvis vi siger ja til euroen.

Sådan må det ikke blive. Det er også muligt, og det er i høj grad demonstreret af de lande, der er med i øjeblikket, at den nationale suverænitets, den nationale selvstændighed, det nationale særpræg består lige fuldt, hvad enten man er med i euroen eller ej.

Et andet argument, vi heller ikke bryder os om som et argument mod euroen, er udvidelsesproblematikken. Udvidelsen bliver fuldstændig upåvirket af et enligt dansk nej eller ja til euroen. Euroen er der. Om vi er med eller ej, er sådan set blot en ren dansk beslutning. Det er ikke noget, de andre har bedt os om at gøre, og det er ikke noget, de andre har presset os til. Det er i dansk interesse at gøre det. Og udvi-

delsen foregår fuldstændig planmæssigt, som det hele tiden har været meningen, hvad enten vi siger nej eller ja.

Vi skal både have selvtilid i Danmark, og vi skal have tillid til, at de andre lande behandler os ordentligt i samarbejdet, og derfor skal vi selvfølgelig have et ja den 28. september.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har et spørgsmål med hensyn til den her påstand om, at det i forhold til 1993 er nyt, at euroen faktisk er blevet indført. Det er også et argument, andre bruger. Jeg må tilstå, at det forekommer mig sådan en smule meningsløst og absurd at bruge det argument.

Når vi gennemførte undtagelsen i 1993, så var det da ikke, fordi vi var i tvivl om, at euroen skulle indføres. Det var netop, fordi der i Maastrichttraktaten lå en helt klar plan for ØMU'ens gennemførelse. Vi gjorde da ikke undtagelse i forhold til noget spøgelsesagtigt, til noget, der ikke var noget som helst. Vi gjorde da en undtagelse i forhold til noget fuldstændig konkret, der var i en plan, der var skitseret i en traktat, som vi stemte om.

Og derfor kan jeg da ikke forstå, hvordan det kan være noget fuldstændig fundamentalt anderledes nyt, at euroen faktisk er blevet til noget. Det har hele tiden været meningen, at ØMU'en skulle gennemføres. Det var meningen i Maastrichttraktaten, og det var derfor, vi fik den undtagelse, som regeringen og ja-partierne nu vil have ophævet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ligesom fru Mimi Jacobsen for lidt siden så påstår fru Elisabeth Arnold, at udvidelsen kan foregå fuldstændig uanfægtet af euroen. Det er og bliver jo en forkert påstand.

Jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, om hun ikke er klar over, at man i Europa-Kommissionens forhandlinger med de østeuropæiske lande, som ansøger om optagelse, rent faktisk arbejder på det grundlag, at man ikke antager det muligt for dem at komme med i euroen fra starten. Euroen er simpelt hen et problem i optagelsesforhandlingerne. Man koncentrerer sig om at etablere et system på de vestlige landes betingelser og dikterer en masse vilkår for de østeuropæiske landes betingelser uden at ville omfordele den europæiske pengekasse, og dér vil jeg godt spørge fru Elisabeth